

prima instanță: V. Mihaila

instanța de apel: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Irina Cucinir, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Cucinir împotriva Lidiei Caldare cu privire la declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din capitalul social al Societății cu răspundere limitată „Adiutorium”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Lidia Caldare, casată integrală a hotărârii Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 10 februarie 2014 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 08 octombrie 2013, Irina Cucinir a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Caldare cu privire la declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din capitalul social al SRL „Adiutorium”.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 12 septembrie 2008, a fost fondată SRL „Auditorium” cu capitalul social de 5400 lei, fondatorii societății fiind asociatul-administrator Irina Cucinir cu 72 % din capitalul social al societății și asociatul Lidia Caldare cu 28 % din capitalul social al societății.

Menționează că la 30 martie 2013, asociatul Lidia Caldare a înaintat în adresa administratorului SRL „Auditorium” oferta scrisă privind intenția de a înstrăina cota-parte în mărime de 28%, ce-i aparține, la prețul de 4000 Euro. Oferta a parvenit în adresa societății la 30 martie 2013.

Sușine că după primirea ofertei, la 12 aprilie 2013, administratorul SRL „Adiutorium” i-a adus la cunoștință oferta asociatului Lidia Caldare.

Afirmă că la 25 aprilie 2013, ea a formulat în scris acceptul ofertei asociatului Lidia Caldare și l-a transmis administratorului SRL „Adiutorium”, care, la rândul său, a trimis la 26 aprilie 2013 acceptarea sa în adresa asociatului Lidia Caldare.

Invocă că la 29 aprilie 2013, părâta a primit acceptul său și din data respectivă, a fost considerat încheiat contractul de vânzare-cumpărare, însă pînă în

prezent, aceasta se eschivează de la autentificarea notarială a contractului de vânzare-cumpărare.

Prin urmare, solicită declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare din 29 aprilie 2013, încheiat între ea și pârâtă, recunoașterea după ea a dreptului de proprietate asupra 28% din capitalul social al SRL „Adiutorium” și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 februarie 2014 acțiunea a fost admisă, a fost declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare din 29 aprilie 2013, prin care vânzătorul Lidia Caldare a vândut, iar cumpărătorul Irina Cucinir a cumpărat cota-parte în mărime de 28% din capitalul social al SRL „Adiutorium” la prețul de 4000 Euro, echivalentul sumei de 63989,20 lei la ziua procurării, a fost recunoscut după Irina Cucinir dreptul de proprietate asupra cotei-părți în mărime de 28% din capitalul social al SRL „Adiutorium”, care aparține Lidiei Caldare și a fost încasată de la Lidia Caldare în beneficiul Irinei Cucinir taxa de stat în sumă de 1919,68 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 a fost admis apelul declarat de către Lidia Caldare, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

La 05 august 2014, în termenul prevăzut de lege, Irina Cucinir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Irina Cucinir, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel, la emiterea deciziei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Prin referința depusă la 03 septembrie 2014 Lidia Caldare a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Irina Cucinir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Irinei Cucinir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Irinei Cucinir se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi